

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK --

Köszí, Fidesz!

A héten közleménybe adta a Fidesz, hogy érezzem magam megbecsülve, mert nemcsak dolgozhattam az utóbbi évtizedekben, hanem gyerekeket is nevelhettem. A férjem meg örüljön, hogy dolgozhatott és még jó sokáig folytathatja. Hát ezen egy kicsit elgondolkodtam. Legelőször azon, hogy ekkora marhaság közreadásánál vajon remegett-e annak a keze, aki a Fidesz frakció sajtóirodáján megnyomta az enter gombot.

Másodsorban azon, vajon elrontottunk-e valamit, amikor a párommal együtt neveltük a gyerekeinket, ha nekem volt sürgős munkám, ő is megtalálta a pelenka két végét. A lányom is, a fiam is azt mondja, köszönik, nekik ez így volt jó. Mindketten akkor érezzük jól magunkat, ha tőlük és a munkahelyünkről is elismerést kapunk.

Harmadrészt a Fidesz frakció közleménye óta töröm a fejem, ha „a férfiaknak a legnagyobb megbecsülés a munka és az, ha szükség van rájuk”, akkor mit mondjunk a 60-hoz közeli barátainknak, akiket már kirúgtak és évek óta hiába pályáznak hetente tíz állásra. Többségüknek semmi bevétele – őket így becsüli meg a Fidesz. Vagy mivel bátorítsuk azt, akit tüdőrákkal munkára alkalmasnak talált a munkaügyi központ orvosa? Jobb szeretne rokkant-nyugdíjba menni, nem értékeli, hogy őt így becsüli meg a Fidesz.

Vagyis leginkább azon gondolkodom: ha már két éve szétverték a nyugdíjrendszert, legalább most merengjenek el rajta, hogy miért gyűlnek a férfiak 40 év utáni nyugdíjához az aláírások. Nem azért, mert utáljuk a megkülönböztetést – mi nők, és a mellettünk álló férfiak is. Nem azért, mert az átlagembert nem érdekli, honnan lesz 150 milliárd évente a korhatár előtt nyugdíjat választó férfiak kifizetésére, ha millió „hasznos” dologra ennek a sokszorosa megy el. Hanem azért, mert lelketlen, embertelen megoldás egyéni sorsokat figyelmen kívül hagyva megbélyegezni és a megélhetés szélére sodorni tömegeket, akiknek korengedményes, korkedvezményes, rokkantsági, netán baleseti rokkantsági nyugdíj járt korábban. Ha a Fidesz hajlandó lenne tárgyalni erről, még elejét lehetne venni a népszavazásnak, amelyik semmi mást nem akar elérni, csak emberséges nyugdíjszabályokat.

forrás: nepszava.hu

Elismerések a Csukrán-pályán

Újfehértó – Sokak számára ismerősen cseng az Újfehértón élő Csukrán Mihály neve, aki egykoron sportolóként, aztán pedig sportszervezőként tette le névjegyt.

Az aktív sportolást befejezve saját rokkant nyugdíjából egy sportpályát épített és üzemeltet a település hátrányos helyzetű gyermekeinek. A nevét immár az egész országban is ismerik, hiszen Zsigmond Dezső filmrendező A rákok királya címmel filmet forgatott az életéről. A dokumentumfilm az idei Magyar Média Mecenátúra díjátadó ünnepélyén rendezői különdíjat kapott, a Mediawawe Filmfesztiválon pedig a nemzetközi zsűritől a legjobb magyar dokumentumfilm díját nyerte el.

Csukrán Mihály, aki eddig több mint száz környékbelit tüntetett ki serlegekkel a munkásságukért, az elmúlt vasárnap a róla szóló film alkotóit jutalmazta meg a sportpályáján kis ünnepség keretében. A jutalmazottak: Balogh Géza forgatókönyv-író, Bálint Arthur, László Béla, Lovasi Zoltán operatőrök, Dunatáj Alapítvány, Heves László fővilágosító, Koncz Gabriella vágó, Kapcsos Vince hangmérnök.

– Egész életemben azt vallottam, hogy értékelni kell a kiemelkedő munkákat, meg kell becsülni a kiemelkedően dolgozó embereket, s az elismerést nekik is érezniük kell. Az elmúlt évtizedekben közel 115 személy közösségért végzett kiemelkedő munkásságát köszöntem meg jelképes ajándékokkal. Úgy gondoltam, ez az elismerés megilleti a film alkotógárdáját is – mondta el lapunknak Csukrán Mihály.

Az ünnepségen Zsigmond Dezső filmrendező arról szólt, hogy az Amerikai Egyesült Államokban is szeretné bemutatni a filmet, hiszen egy rendkívül különleges embert ismert meg Csukrán Mihály személyében. Szeretné, ha a végtelenül egyszerű, kemény, de ugyanakkor lágy szívű sportolót a tengerentúlon is megismernék, hiszen élete és munkássága nagyon sokaknak példaként szolgálhat

forrás: szon.hu

Kiderült, félmillió magyar fogyatékos

A népszámláláson 490 ezer személy, a népesség 5 százaléka mondta magáról, hogy fogyatékkal él - derült ki a KSH tanulmányából.

Tartósan betegnek összesen 1 millió 648 ezren tartják magukat. Mozgássérült a fogyatékossgal élőknek csaknem fele (232 ezer fő).

A második népesebb csoportot az időskorban gyakoribb látási és hallási fogyatékossgok alkotják.

forrás: vg.hu

„.....nem középiskolás fokon taní-tani”

Péterfia Éva portréja

Három éves korában költöző madár akart lenni, mert nem szívelte a teleket. Ötévesen viszont már határozott elképzelése volt, hogy ő bizony tanárnő lesz. A hagyományos iskolarendszeri keretek között a tanítás végül is nem jött össze, de József Attilát idézve ő nem középiskolás fokon tanított egész eddigi életében.

Pályája elején értelmi fogyatékos gyerekekkel foglalkozott, nagy szeretettel. Később az egészségfejlesztés, megőrzés, a prevenció egyik élharcosa lett, közigazgatási vezetőként is. Aztán – egy merész váltással – otthagyta a mások által irigyelt és vágyott magas posztot, és a magánzás bizonytalan talajára lépett. Újabb és újabb diplomákat szerzett, miközben szakképzett virágkötő, és egész életében táncolt.

Gyerekkorában az édesanyjával a konyhában főzés közben, miközben a gasztronómiának is mestere lett. Fred Astaire és Gingers Rogers voltak a példaképei. És ne feledkezzünk meg a hölgyek áhított ékszeréről, a gyémántokról sem, amelyeknek közben szintén szakértője lett.

Élettánc-tanár

– A kisgyermekként vágyott költöző madár-lét annyiban igaz lett, hogy értékes pályák között „röpdöstél” szép eredményeket hagyván magad mögött. Gondoltad volna, hogy ilyen váltásokkal teli lesz az életed?

– Nem. Annyira nem, hogy ezt egy máig őrzött emlék is bizonyítja. Másodikosok voltunk, amikor a tanító nénink íratott velünk egy fogalmazást, amit nemrégén újra elolvastam. Az egy statikus, nyugodt, kiegyensúlyozott életről szól egy iskolában, biológiát és oroszot tanítva, ahol nem én változtatok, hanem a gyerekek cserélődnek, ők hozzák a változást. Aztán az élet nem így hozta....

– Állandóságot kerestél, miközben ebből egy nagyon sokszínű pálya kerekedett ki. A névjegyedre mit írnál ki, ami a legjobban fedi a valóságot?

– Vannak diplomáim, amelyek természetesen szakmákat jelölnek. Írhatnám azt, hogy nevelésszociológus, pszichopedagógus, egészségfejlesztési menedzser, vagy szakoktató...

– ... és coach, hogy ezt a divatos szakmát ki ne felejtsük, hisz első saját rendelődöt, a Life Balance-ot éppen e tevékenységre alapítottad. Az állandóságot az egészségügy adja, hisz ez az a terület, amely a te sokszínű munkádat keretbe foglalja.

– Ez valóban így van. Pécsett kezdődött a fogyatékos gyermekek való foglalkozással, majd egy nagyon izgalmas korszakkal folytatódott. A 80-as évek második felében járunk, amikor is az egészségügy kiemelt terület volt. „Egészséget mindenkinek 2000-re” volt a szlogenje az akkor kibontakozó egészségfejlesztési országos programnak. Nemcsak nálunk, hanem az Egészségügyi Világszervezet, a WHO sok tagállamában világszerte. Ha most végiggondolom, mindig ott voltam valami újnak a kezdetén. Fantasztikus volt úttörőnek lenni a hazai egészségfejlesztés indulásakor. Nagyszerű érzés ici-pici morzsát vállalni az egészségtudatosság kialakításának lassú, de eredményes folyamatában. A nagy, híres

egészségfejlesztők nyomdokában tevékenykedni, majd évtizedeken át folytatni az általuk megkezdett munkát... Ehhez sok-sok lelkes szakember kellett, akik hangyaként építették fel mindazt, ami az akkori szép eredményeket meghozta, és amely –szomorúan látom- mennyire leépülőben van, már hosszú évek óta...

Akkor az volt a cél, hogyan maradjanak egészségesek az emberek. Illetve, ha krónikus betegségeik vannak, hogyan nyerhetik vissza az eredeti állapotukat.

– Sosem volt könnyű úttörőnek lenni. A prevenciós program elindításánál sem.

– Mint minden újításnál – kezdetben – mindenki bolondnak nézett bennünket. Nagyon furcsa szemekkel néztek ránk, hogy vajon mit akarunk mi, ami nem gyógyítás, és mellel, amikor itt mindenki egészséges...

– (Csak közbevetőleg mondom, hogy az akkori politika számára szegénység sem volt, testileg, pláne lelkileg sérült emberek pedig egyáltalán nem léteztek...)

– Az egészségügyi szakma éppúgy, mint az emberek nagyon idegenkedtek a prevenció szótól éppúgy, mint az életmódváltástól. A leterhelt egészségügyi személyzetnek nem volt sem ideje, sem kapacitása, hogy erre a krónikus beteggé vált embereket megtanítsa.

– És -saját tapasztalat- a média sem volt partner, hogy a jó prevenciós program eredményes lehessen. Pedig jelentős szerepe lehetett volna részben az ismeretterjesztésben, másrészt a példaadásban.

– Ez így van. Ennek ellenére a változás megtörtént, hisz a 80-as évek végén jóval előbbre tartottunk, mint most. A következő nagy változás meggyőződésem szerint az egészség-kommunikációban várható. Az egészségügyi dolgozóknak –ha akarják, ha nem, ha belefér az idejükbe, ha nem- sokkal jobban kell tájékoztatni az embereket a saját egészségükkel kapcsolatban. Ez egy újabb úttörő munka. Ma egy kicsit megint úgy működünk, mint a 80-as évek elején, mintha az embernek nem lenne köze a saját egészségéhez. Úgy bánunk magunkkal, mint az autónkkal. Ha valami baja van, beadjuk a szervízbe, hogy ott javítsák meg. Ez a szemlélet nem tartható sokáig.

„Nem szerettem volna elveszíteni a szemem csillogását”

– Hosszú éveken át – majd’ másfél évtizedig – vezetted a nevével gyakran változtató illetékes minisztérium népegészségügyi főosztályát. Meglepő volt, amikor önként felálltál a sokak által irigyelt, és vágyott vezetői székedből. Nem volt ez divatban akkoriban (sem).

– 15 évig gyakorlatilag egy pozícióban lenni nagyon szép dolog, és persze húzhattam volna ezt egy darabig. Akkor 45 éves voltam, és arra gondoltam, ha most nem váltok, akkor – bocsássa meg mindenki, aki nagyon hosszú időt tölt el a közigazgatásban- egy idő után már nem merem elmondani a véleményemet. Ott fogok ülni az íróasztalomnál, és fontosabb lesz az a számomra, hogy kibírjam a nyugdíjig, mint az, hogy ne csináljak meg olyan dolgokat, amikkel én szakmailag nem értek egyet. Vagy, ha a megélhetésem múlna rajta, nem tenném meg.

– A dekkolás nem a te műfajod...

– Hát nem, és nem szerettem volna elveszíteni a szemem csillogását sem. Azt gondolom, hogy a kiegyensúlyozottság, a lelki béke nagyon fontos. És az csak akkor adatik meg, ha az ember nem tesz olyat, amivel maga nem ért egyet, illetve, ha olyat teremt, amire legalább egy kicsit büszke lehet. Egész életemben megengedtem magamnak azt a luxust, hogy azt csináltam, amit szerettem, és addig, amíg élveztem, amíg sikerélményt adott.

– Sokáig érlelődött benned ez a döntés?

– Nem mondanám. Arra gondoltam, hogy ezen a hegyen már elücsörögtünk jó ideig, minden bokrot, minden fűszálat ismerünk. Láttuk, ahogy nőnek, volt tél, tavasz, nyár, ősz. Akkor most lemászunk, és elindulunk egy számomra ismeretlen másik hegyre. Annak vagy feljutok a tetejére, vagy csak kirándulok egyet. Úgy véltem, ha nem sikerül, a régire még mindig felmehetek egy bizonyos szintig, hisz rengeteg tapasztalatot szereztem, amit nem kell kidobni az ablakon. Ezért 2008 decemberében lemondtam, és a fél éves felmondási időm után coach lettem, a saját vállalkozásomban kezdtem építgetni az új életemet.

– Miért pont coach? És milyen módszerrel kezdtél ennek az új munkának?

– Elsősorban azért választottam ezt, hogy segítsek az embereknek. Akik hozzám fordultak, azoknak úgy magyaráztam el, mintha egy edzőterembe edzésre jönnének. Mondjuk szeretnék egy kockásabb hasat. Ezt persze megtehetnék otthon is, ám ők inkább személyi edző segítségével szeretnék azokat a bizonyos változásokat elérni. Roppant érdekes dolog megfejtetni a másik ember tudatalattijában lévő megoldásokat. Egy kicsit olyan, mint a rejtvényfejtés. Vagy mint a tolmácsság. Mindenki elmondja a saját megoldását, csak nem tud úgy odafigyelni a gondolataira, hogy azt észrevegye. Ezt érzékelni, észrevenni, továbbadni neki, ez a coach feladata. Én még a neurolingvisztikai programozásban tanultam azt, hogy az agyunknak két fő része van, a tudatos, illetve a tudatalatti. Megtalálni azt, ami ez utóbbiban

van, annak a megfejtése, hogy hogyan akadályozzuk saját magunkat a saját céljaink elérésében, az csodálatos felfedezés. Nem tudom, hogy milyen az aranybányászat, vagy a gyöngyhalászat, de valami ilyesmi lehet... amikor segítünk rávezetni valakit a saját mélységeinek a megtalálására.

„Élethosszig tanulni”

– Ez a te mottód, noha nem feltétlenül tűzted ki célul magad elé.

– Olyannyira nem, hogy minden vizsgám előtt megfogadtam, hogy ez lesz az utolsó. Aztán nem így történt. Amikor azt mondta nekem valaki, hogy ezt így nem lehet, akkor én beültem az iskolapadba, és megtanultam. Ha az volt a válasz, hogy ezt, vagy azt a kutatást nem lehet megcsinálni, fogtam magam, megtanultam a szociológiát. Amikor azt hallottam, hogy az emberekkel nem lehet ilyen didaktikusan bánni, akkor megtanultam a pszichopedagógiát. Ez az élethosszig való tanulás egyébként nekem sosem volt teher. Nagy hasznát vettem későbbi tevékenységeimben, mint a mostaniban is.

– Ennek egyik nagyon fontos mellékszála a Czeizel Alapítvány létrehozása.

– Kifejezetten boldognak és szerencsésnek érzem magam, hogy nagyon nagy tudású egészségfejlesztőktől tanulhattam a szakmát. Szilassi Anikótól, aki behozta Magyarországra a WHO prevenciós rendszerét. Czeizel doktortól, akivel a 80-as évek elején ismerkedtem meg. Sajnálatos módon láttam, hogy így, az élete végéig nagyon elkeseredett. Többször mondta is, hogy az életének a fontos részei nem tudtak megvalósulni. Elgondolkodtam, hogy ezeknek én is tanúja vagyok. Ott voltam a „Felkészülés a családi életre” c. tantárgy megalkotásánál, Berend Mihállyal együtt írtuk hozzá a tanári kézikönyvet, amelyből 1989-90-ben több, mint ezer iskolában tanítottak. És sorolhatnám... Kárpáti Melinda ötlete volt, hogy hozzuk létre a „Czeizel Alapítvány az egészséges gyermekekért” nevű civil szervezetet. Az ötletadó mecénás segítségével méltóképp ápolhatjuk Czeizel Endre nemzetközi méreteiben is jelentős munkásságát, gazdag életművét.

Utóirat: nem elfogultság az újságíró részéről, csupán Péterfia Éva eddigi pályájának, mentalitásának elismerése egy idézettel (már, hogy a hobbiként imádott tánchoz visszatérjünk): „Ginger Rogers mindazt tudta, amit Fred Astaire, ráadásul magassarkúban és hátrafelé...”

forrás: 168ora.hu

Edzőtermet keres a tanítványainak a fekete öves vak aikidómester

Dr. Kátai-Németh Vilmos fekete öves aikidómester és thai box edző. Bár az aikidó nem agresszív sport, és csak a támadó energiáját fordítja vissza, amikor vakoknak tart órát, Vilmos azt tanácsolja, eszükbe se jusson sportszerűnek lenni. Szerinte az az ember, aki egy vakot képes megtámadni, nem érdemel kíméletet. Tehát eszükbe ne jusson az aikidó sportszerű szellemiségét követve felsegíteni azt, aki a földre került.

Rúgjanak inkább bele még egyet, aztán igyekezzenek minél messzebb kerülni.

„Sok látó felháborodik, amikor ezt meghallja. Hogy mégis, micsoda tanács ez. De én csak azt tudom mondani, a vak ember legfőbb fegyvere a meglepetés. Az, hogy semmire nem becsülik, lenézik, ezért megdöbbennek, amikor visszaüt. De csak egyszer. Mert ha a támadó feláll, semmi nem akadályozza meg abban, hogy a vak mögé lopakodjon és egy fahusággal távolról fejbe vágja. Akkor vége. Tehát a vak, ha védekezik, akkor nem lehet sportszerű. Kegyetlennek és megsemmisítőnek kell lennie” – magyarázza a fekete öves aikidómester, dr. Kátai-Németh Vilmos az NL Cafénak.

Az ötlet egy utcai támadás során született benne, amikor megpróbálták kirabolni őt, a vak, védtelennek tűnő fiút. Nem tudatosan ütött vissza – a még látó korában megtanult önvédelmi fogások jutottak eszébe. Merthogy 16 éves koráig semmi baj nem volt a szemével. Akkor vette észre, hogy félhomályban, sötétben szinte semmit nem lát. A farkasvakságot vizsgálva találtak rá az orvosok arra, mi az igazi baja: a retinis pigmentosa nevű öröklött betegség, ami olyan gyorsan romlott, hogy négy hónap alatt szinte teljesen megvakult. Ekkor hagyta abba a karatetanulást is.

Ám a támadás stressze alatt előjöttek a rég tanult mozdulatok emlékei, és láss csodát!, már az is elég volt ahhoz, hogy a támadó elszaladjon. Ekkor bement a Vakok Intézetébe, és megkérdezte, hol tanulhatná meg megvédeni magát. Az ott kapott válasz megdöbbenetete: „A vak ember örüljön, hogy él, és hogy közlekedni tud. Ne azon járjon az agya, hogy hogyan tudna verekedni” – tanácsolták neki. Ám Vilmos fejéből nem ment ki az eset, különösen hogy megtudta: a vak emberek bizony kedvelt célpontjai a rablóknak. Nem akart áldozat lenni, így visszatért az edzőterembe, ahol persze először nem értették, mit akar, és senki nem tudta, hogy is kellene tanítani őt, pláne küzdeni vele – hiszen nem lát.

video: <https://youtu.be/Afd1y89g3Z4>

„Az új edzőtársaim az első percben mindig finomkodni kezdenek, nem mernek igazán beavadulni, mert hát mégis egy vak ember van velük szemben. Az óvatosság azonban elmúlik, amint pár ütést beviszek. Akkor már erősen visszacsapnak, és én hálás vagyok ezért. Nélkük nem tudnék fejlődni.” Az első komoly leckét akkor kapta, amikor egy edzőtársa megkérdezte, fel van-e készülve az utcai harcra. Többéynyí edzéssel és két átélt támadással a háta mögött magabiztosan felelte, hogy persze. Pár ütésváltás után egyszer csak ordítva rátámadt a barátja, és azt kiabálta:

„Add ide a pénzedet, te köcsög!”, és a falhoz vágta.

A hirtelen ijedtség, az adrenalinsokk szinte megbénította Vilmost. Ezt a hirtelen támadásos módszert azóta ő is bevette az általa tartott edzésekbe, mert valóban egészen más imitálni egy támadást, és más, amikor hirtelen valósággá válik a veszély. Sok gyakorlással lehet csak legyőzni az embert lebénító ijedtséget. Az utcán keménynek kell lenni. De nem csak neki: a többi vaknak is

Amikor persze először termet keresett a vakoknak tartandó önvédelmi edzésekre, még a Vakok Intézetében is furcsán néztek rá. Mert hát a harcművészet bonyolult mozgásforma – aki nem lát, hogyan is tudná ezt utánozni? És ha az edző is vak, honnan tudná, hogy jól csinálják-e a tanítványai, amit mutat nekik? Kifejlesztett egy speciális „fehér kard” nevű önvédelmi módszert, amivel bonyolult mozgásformákat is meg tud tanítani a látás segítségével

nélkül. A tanítás során ott áll szorosan a tanítványa mellett-mögött, szinte eggyé olvadva csinálja velük a gyakorlatokat. Egyetlen fájdalma csak, hogy nem talált még olyan gyártót, aki merevítővel ellátott fehér botot gyártana neki – mert azok, amiket most használnak a vakok, az első ütésre elgörbülnek. A közelharc során semmi hasznukat nem venni.

„Többféle harcművészetet is tanultam az évek során, és kidobtam belőle mindent, amiről úgy éreztem, hogy felesleges sallang, amire egy vaknak nincs szüksége, vagy nem tudja alkalmazni. Az én módszerem lényege a totális megsemmisítés. Lehet, hogy egy látó szemével nézve csúnya, amit csinálok, de tagadhatatlanul hatékony” – meséli Vilmos az önvédelmi módszeréről, amit ő fejlesztett ki.

A magyar „Zatoichi” – az ismerősei csak így nevezik az 1700-as években élt legendás vak samurájt idézve, aki állítólag százévente újjászületik, hogy megküzdjön a vakok jogaiért. Márpedig dolga bőven akad. Nem csak saját magáért, a többi vak ember jogáért is napi harcot kell vívnia. Vilmos ezzel akkor szembesült keményen, amikor felnőtt fejével úgy döntött, hogy elvégzi a jogi egyetemet. A törvény kimondja, hogy a fogyatékosok számára extra segítséget kell biztosítani, Vilmos viszont ezt nem kapta meg. Bár sok tanár segítette, volt, aki egyenesen megmondta: tudom, hogy plusz idő és segítség járna magának, de engem nem érdekel. Boldoguljon, ahogyan tud.

Ő pedig boldogult. Eszébe sem jutott, hogy feladja, lediplomázott. És a jogi tudása jól jött, amikor egy áruházba nem akarták beengedni a kutyájával együtt, hiszen ki volt írva: kutyáknak tilos. Hiába magyarázta, hogy ez egy vakvezető kutya, és rá nem érvényes ez a szabály, kinn kellett maradnia. Ám amikor a jog eszközeivel felszerelve folytatta a vitát, akkor már visszakozott a cég is, ő pedig egy kisebb összeg ellenében lemondott a további pereskedésről. A pénzt pedig átutalta egy vakvezetőkutya-képző alapítvány számára.

De nem minden ügye ilyen sikeres. Néha hiába a jó szándék, fel kell függesztenie az álmait. A vakok számára kifejlesztett sikeres, telt házzal működő önvédelmi tanfolyamát, amit amúgy ingyen tartott, megszüntették, így most edzőtermet keres. Ez azonban nem egyszerű feladat,

mert lenne ugyan hely, ahová örömmel befogadnák őket, neki arra is gondolnia kell, hogy ez egy könnyen megközelíthető, akadálymentes terem legyen, mert bár ő a kutyája segítségével bárhová eljut, nem minden sorstársa ilyen mobil.

video: <https://youtu.be/KOIEfVxlrI>

Sokan mondták neki, hogy meg kellene alkudnia, nem mindig a határokat feszegetni. Beletörődhetne abba, hogy vak. Világtalan, ahogyan szépítve szokták mondani, és amit kikér magának. Mert neki van világa, és kicsit sem rosszabb ez, mint a látóké. Ahogyan fogyatékosnak sem tartja magát, mert szerinte nem hiányzik belőle semmi.

„Fogyatékos az, akiben nincs szeretet” – szögezi le. Márpedig neki ezen a téren nincs oka panaszra. Nagy szerető családja van, két gyereke, rengeteg barátja és nemrégiben megnyerte az európai inkluzív karatebajnokságot is, ahol többen kérték, hogy hagyja itt Magyarországot, tanítson vakokat harcolni máshol is, mert úgy tűnik, a módszerre világszerte nagy kereslet lenne. Ezért most angolul tanul. De nem azért, hogy elköltözzön – csak azért, hogy még több embert taníthasson.

forrás: nlcafe.hu

Sporttal gyűjt adományokat, hogy még többet segíthessen

Hogyan lehet összekötni a zeneterápiát a sporttal és az adománygyűjtéssel? A 15 éves kora óta értelmi fogyatékosokkal, majd 2012-től kezdve autistákkal is foglalkozó 31 éves Nádudvari Péternek ez immár negyedszerre sikerült. 2012-ben a Bátor Táborért, 2013-ban a Nemzeti Színkottás Zenekarért, 2014-ben pedig a gyöngyösi Autista Segítő Központért sportolt, idén pedig 326 kilométert tervez megtenni, hogy tanítványait eljuttathassa a zenekar következő, őszi táborába, illetve, hogy hozzájáruljon a rendezvény költségeihez.

Több száz kilométert megtenni már önmagában sem könnyű, pláne komoly teljesítmény, ha még jótékonysági céllal is párosul. Péternek eddig közel egymillió forintot sikerült összegyűjtenie nemes célra. A zeneterápiával foglalkozó fiatal 2005-ben kezdte vezetni a gyöngyösi Hétszínvirág Napközi Otthon értelmi fogyatékos ellátottjaiból álló Gyöngyszem zenekart, de 2012 óta a szintén gyöngyösi Autista Segítő Központ tanulóival is együtt dolgozik. Édesanyja orvos, édesapja szociális munkás, így, mint mondja, a segítő szakmák iránti elkötelezettségét már igen korán megkapta a „bátyujába”, ahogy a zene és a sport iránti rajongását is.

Fontos az együttműködés

A zene olyan ajándék, amellyel autista vagy fogyatékkal élő emberek jól fejleszthetők, kiváló eszköz, többek között a finommotorika, a szókincs és a műveltség formálására – véli Nádudvari Péter. Bővíti az önkifejezés lehetőségeit is. Péter szerint komoly probléma, hogy a fogyatékkal élőkkel szemben rengeteg előítélet él a köztudatban. Úgy gondolja, sok esetben valóban sok türelem és kreativitás kell az értelmi fogyatékos vagy autista gyerekekhez, de a legfontosabb az, hogy az ember partnerként tekintsen rájuk, amikor valamilyen közös célért dolgoznak. Speciális módszertanok, megfelelő attitűd segítségével a munka szerves részévé

kell tenni őket, ez az integráció egyik legfontosabb lépése – mondja Nádudvari, majd hozzáteszi: ez nagyon is megéri, mert hihetetlen hálásak tudnak lenni érte.

Ahogy azért is, ha a színpadon vívhatják ki a közönség elismerését és szeretetét. Ezért küzd most Péter: 326 kilométert tervez megtenni, hogy az ország több pontjáról verbuválódott speciális együttes, a Nemzeti Színkottás Zenekar őszi táborában vehessen részt a két gyöngyösi csapat. Az időszakosan összeálló banda felkészítő táborait egy országosan ismert művésszel vagy zenekarral (Budapest Ragtime Band, St. Martin, Tóth Vera) közösen tartott koncert zárja. Ez az a hatalmas élmény a fiataloknak, amiért Péter szerint megéri küzdeni. A zeneterapeuta, hogy anyagi támogatást szerezzen, két részletben tervezi megtenni a több száz kilométert. Augusztus elsején a triatlon versenyek hosszú távját, az ironman triatlont (3,8 kilométer úszás, 180 kilométer kerékpár, 42,2 kilométer futás) fogja teljesíteni, míg október 17-én újabb 100 kilométert tervez futni. Úgy gondolja, hogy az emberek alapvetően rengeteg ingert kapnak, a közösségi oldalakon és a médiában sok adománygyűjtő poszt terjed, ebből dömping van. Péter eddigi tapasztalatai szerint ezek közül a megosztások, megjelenések közül az emberek felfigyelnek viszont arra, amihez erőfeszítés és valamilyen teljesítmény társul.

Sokan segítenek

Mint a zeneterapeuta elmondta: nagyszerű érzés megtapasztalni, hogy mekkora összefogás kerekedik egy-egy ilyen akcióból. Van, aki adománnyal segít, más a hírverésben vesz részt, de még olyan is akad, aki edzéstippeket ad.

forrás: mno.hu

Ne csak a látóknak legyen teljes az élmény

Míg az akadálymentes környezet és az akadálymentes ügyintézés kívánalma viszonylag gyakran, addig a kulturális javakhoz és élményekhez való hozzáférés joga ennél ritkábban kerül elő, amikor a mozgáskorlátozottak, látás- és hallássérültek, vagy a fogyatékkal élők helyzete, sorsa van terítéken. Pedig semmi sem indokolja, hogy a színházi előadások, mozifilmek vagy kiállítások, netán a sportesemények élvezetében bárki is korlátozva legyen. Az AKKU – Az Akadálymentes és Korlátlan Kultúráért Egyesület azon dolgozik, hogy a színházi, tévés, filmes és múzeumi akadálymentesítés terén jelenleg gyerekcipőben járó itthoni körülmények megváltozzanak. Mindezt úgy, hogy a leginkább érintetteket is bevonják a munkába.

Jaj, de szép – mondja a legnagyobb közösségi oldalra feltöltött videón a látássérült lány, miközben a szőrmekabátot simogatja. Ebből is kitűnik: a szépség megélésének élménye a lehető legdemokratikusabb és legteljesebb lehet, még akkor is, ha valaki kénytelen lemondani az egyik fontos érzékszerve nyújtotta segítségéről. A felvétel egyébként a Katona József Színház Godot-ra várva előadásán készült idén tavasszal, amikor is az ismert darabot akadálymentesített formában, audionarrációval játszották az AKKU szervezésében, az NKA és a színház támogatásának jóvoltából. Mindezt azért, hogy a darabot a látássérült vendégek – akik találkozhattak az előadás résztvevőivel a kezdés előtt –, egyenlő eséllyel élvezhessék.

Az AKKU 2014/15-ben a Színház- és Filmművészeti Egyetem, valamint az FSZK (Fogyatékos Személyek Esélyegyenlőségéért Közhasznú Nonprofit Kft.) közös szervezésében

megvalósult első, akkreditált audionarrátor felnőttképzés végzőseiből alakult csoport. Tagjaik között színészek, táncosok, rendező asszisztensek és pedagógusok is vannak. Itt találkozott egy oktatói modul keretében a jelenséggel a szintén az egyetemen dolgozó Cseh Adrienn is, és határozta el, hogy a kultúra és főleg a színház iránti elkötelezettségét, valamint a szociális érzékenységét ebben a projektben fogja kamatoztatni. Mint mondta, nálunk eddig nem igazán foglalkoztak a kérdéssel, míg tőlünk nyugatabbra, elsősorban Angliában és Németországban, térségünkben pedig Lengyelországban komoly előrelépés történt már ezen a téren. A szigetországban például a televíziókészülékek távirányítóján könnyedén be lehet kapcsolni az audionarráció funkciót, a műsoroknak pedig 10 százaléka férhető hozzá ily módon. Az AKKU képviselője lapunknak azt is elmondta: szeretnék, ha a törvényhozás is foglalkozna a kulturális akadálymentesítés kérdésével.

video: <https://youtu.be/KXj94w5DJC4>

Visszatérve a már említett színházi előadásra: ami történik, nem más, mint tolmácsolás. Szakemberek öntik szavakba a színpadon történeteket, adnak leírást a szereplőkről. Erre azért is van szükség, mert ugyan a színdarabok és filmek cselekménye a párbeszéd és audio jeleknek köszönhetően legtöbbször követhető, mégis sok információ veszik el azok számára, akik az esetleg néma, vagy éppen hang alapján nem beazonosítható jelenetrészletekről lemaradnak.

A különböző műfajok eltérő kihívásokkal járnak. A színházi előadások esetében például előre rögzített, ún. előnarrációk készülnek az érintett nézők számára, amelyek az interneten keresztül már jóval az esemény előtt elérhetőek, és az estével kapcsolatos legfontosabb információkat tartalmazzák, mint pl. a díszlet és jelmezek, a szereplők bemutatása, a rendezés sajátosságai, a darab háttere stb. Megfelelő együttműködés esetén mód nyílik színpadbejárásra is. Így a vendégek megismerhetik a darab legfontosabb kellékeit, díszleteit, a járásokat, valamint találkozhatnak a szereplőkkel és alkotókkal is, így még könnyebben tudják elképzelni az előadás általuk nem, vagy nehezen látható részeit. A színház mellett az opera, a tánc, a cirkusz vagy éppen a bábszínház esetében is kínálnak audionarrációt, nemcsak előre rögzített, hanem valós idejű formában is.

Az AKKU kínálta szolgáltatás nem elhanyagolható méretű célcsoportot érint. Ahogy a sajtóanyagukban fogalmaznak: hazánkban valamivel több mint 83 ezerre tehető a látássérült személyek száma.

forrás: mno.hu

További kérésre eltérő időpontban is

Miskolc – „9 nap. Ennyit voltam távol városomtól.” – kezdi levelét olvasónk, Braun János.

„Hajnali érkezés után egyeztetés az autójavítóval. Kocsi levizsgáztatva, mehetek érte. Kinyitom a gépem, beütöm az MVK betűket. Megkeresem a 4-es járatot. Forgatom a fejem, tologatom a szemüvegem. Próbálok kutakodni. Azt írják, ha dőlt vastagon szedett, akkor garantáltan alacsonypadlós. Vissza a 4-es menetrendjére. Csak nem találok ilyet.

Telefon. Diszpécser is keres, kérdezősködik, nincs ilyen. Nincs ilyen? Egész nap? Hát tudja, nem mi állítjuk össze a menetrendet, de lehet ezt jelezni. Hát így nem utaztam 4-es busszal Miskolcon a Búza térről Hejőcsaba felé. Viszont kis kutyümet a kerekesszékem elé akasztva eljutottam a célomhoz, persze az út szélén, mert az akadálymentes járda-út-találkozások szétráztak volna. Hogy veszélyes? Igen. Hogy nem tudtam busszal menni? Igen, Görömböly felé ne járjon kerekesszékes.”

Igyekeznek teljesíteni

– A villamospálya teljes szakaszán, a Skoda villamosok segítségével folyamatosan biztosítja a város közlekedési vállalata az alacsonypadlós járatokat. Autóbuszok tekintetében a nyári menetrend szerinti napi forgalom lebonyolításához 117 jármű szükséges, melyből jelenleg mintegy 40 darab alacsonypadlós. – írja válaszában Pásztor Imre, a Miskolc Holding Zrt. kommunikációs vezetője. – Az alacsonypadlós buszok főleg a gerincvonalakon, illetve azokon a vonalakon tudnak egy-egy időpontban közlekedni, ahol előzetesen ezt kérték, és rendszeres igény is van rá. Ahol garantáltan biztosítja az MVK Zrt. az alacsonypadlós járatot – a nyári menetrendben például az 1-es autóbuszoknál 5 csuklós, a 24-es viszonylaton 4 szóló, a 32-es viszonylatokon pedig 3 csuklós alacsonypadlós járművet tudunk biztosítani –, ott is igyekeznek teljesíteni további kérésre a meghirdetettől eltérő időpontban alacsonypadlós járművet. Utaskérésre a 16-os, 19-es és a 29-es viszonylaton is jár már alacsonypadlós autóbusz.

A 4-es jelzésű viszonylat menetrendjében jelenleg nincs garantált alacsonypadlós autóbusz meghirdetve. Ettől függetlenül, ha előre ütemezhetően igény jelentkezik, megpróbálják az autóbuszokat úgy beosztani, hogy mozgáskorlátozott utasaik részére is biztosított legyen az utazás, ha nem is garantáltan minden nap, de legalább a szükséges időpontban. Amennyiben rendszeres igény jelentkezik, akkor megvizsgálják a garantáltan alacsonypadlós járat közlekedtetését.

A folyamatos újratervezés és módosítás helyett jelentős változást hozhat a CNG autóbuszok üzembeállítása, mellyel minden autóbuszvonalon biztosítható lesz egy, vagy akár több alacsonypadlós autóbusz is.

forrás: boon.hu

Megsaccolták, mennyit vinne és mennyit hozna a budapesti paralimpia

Rengeteg akadálymentes járműre lenne szükség a tömegközlekedésben, ha Budapest olimpiát rendezhetne 2024-ben. A paralimpia miatt jónéhány akadálymentes épület is kellene, és például már az olimpiai falu tervezésénél gondolni kell a kerekesszékesekre, illetve a vakokra – derül ki a Pricewaterhouse Coopers majdnem ezernégyszáz oldalas hatástanulmányából, amelyből a pénteki Népszabadság idéz.

A paralimpia nézettsége egyre nagyobb, Londonban a helyszínen 2,7 millióan szurkoltak, a tévés közvetítéseket 3,8 milliárdnyian nézték szerte a világban. A jövő évi Rio de Janeiró-i játékokra 1600 újságíró és 900 fotóst várnak. Londonban körülbelül 4300 sportoló vett részt a paralimpián. Ezek az adatok jól mutatják, hogy a fogyatékkal élő sportolók ötkarikás rendezvénye mind fontosabb és nagyobb esemény – olvasható a lapban.

A 2024-es pályázatot előkészítő anyag azzal számol, hogy az olimpia 2024. július 19-én kezdődne, és augusztus 4-ig tartana. A paralimpia nagyjából két héttel az olimpia befejezése után indulna, és nagyobb extra kiadást nem jelentene az olimpiai költségeken túl. Ezt azzal indokolták, hogy a sportlétesítményeket eleve akadálymentesre kellene tervezni, bár kisebb átalakításokra szükség lenne.

Jóval nagyobb kiadással járna viszont a tömegközlekedés előkészítése a játékokra: rengeteg akadálymentes járműre lenne szükség ugyanis.

A tanulmányban pozitívként emlegetik, hogy átalakíthatná a közgondolkodást a paralimpa, erősödhetne itthon a tolerancia.

Kiemelt feladat lenne az egészségügyi háttér biztosítása is: itt nemcsak arról van szó, hogy felkészült szakemberekre lenne szükség, hanem nagyon sok önkéntesre is.

A budapesti paralimpia költségvetése 151 millió dollár lenne, amit átszámítva körülbelül 42 milliárd forintot jelent, és az olimpia büdzséjének 3-6 százalékát teszi ki. Ennek az összegnek a felét a magyar állam állja. A Nemzetközi Olimpiai Bizottság előírja ugyanis, hogy a rendező ország kormánya a működési költségek ötven százalékának átvállalásával segítse az esélyegyenlőség jegyében szervezett vetélkedőt.

A hatástanulmány készítői azzal számolnak, 1,3 millió jegyet lehetne értékesíteni, amiből 17 millió dollár folyna be. További 35 millió dollár pedig a szponzoroktól érkezne a költségvetésbe.

forrás: hvg.hu

Minisztériumokban a fogyatékossgal élő hallgatók

Még három hétig, augusztus 16-ig lehet pályázni a Fogyatékos Felsőoktatási Hallgatók Közigazgatási Ösztöndíjprogramjára, amelynek célja, hogy szakirányú munkatapasztalat-szerzést biztosítson azoknak a fogyatékossgal élő felsőoktatási

hallgatóknak, akik szakmailag elhivatottak, munkatapasztalattal még nem rendelkeznek és elkötelezettek a nemzeti közigazgatás iránt.

Az ösztöndíjprogram keretében a felvételt nyert ösztöndíjas három hónapig dolgozhat egy minisztériumnál. A tapasztalatszerzés helyszínét a Miniszterelnökség ajánlja fel az ösztöndíjasnak, figyelembe véve tanulmányait, érdeklődési körét, valamint a kiválasztási folyamat eredményét és a befogadó intézmények igényeit. A hallgatók szakmai fejlődését a teljes időtartam alatt a befogadó intézményeknél dolgozó, felkészített mentorok segítik.

Az ösztöndíjprogramra pályázni elektronikus úton, az <http://osztondijprogram.kormany.hu> oldalon keresztül lehet az alábbi dokumentumok csatolásával:

- magyar nyelvű fényképes szakmai önéletrajz;
- legalább négy lezárt félévet igazoló dokumentum, igazolás, tanulmányi osztály által hitelesített indexmásolat;
- aktív hallgatói jogviszony fennállását bizonyító igazolás;
- a 87/2015. (IV. 9.) Korm. rendelet 63. §-ában meghatározott szakvélemény a fogyatékoság igazolásáról.

A pályázati időszak: július 24-től augusztus 16-ig.

További részletek a csatolt pályázati felhívásban, illetve az ösztöndíjprogram honlapján (<http://fko.kormany.hu/>) találhatóak.

forrás: edupress.hu

Nem akadálymentesített a villamos Bem utcai megállója – nem is lesz az

A villamos Bem utcai megállója a 2-es villamosvonal többi megállójával ellentétben nem akadálymentesített. Lapunk utánajárt, valóban jogos a kerekesszékesek kritikája, változtatni azonban több okból sem lehetséges.

Olvasónk, Jónás László kereste meg problémájával a SZEGEDma hírportált, amelyet a többségi társadalom tagjai észre sem vesznek: a kerekesszékesek számára nem biztonságos leszállni a legújabb villamosvonal Bem utcai megállóján.

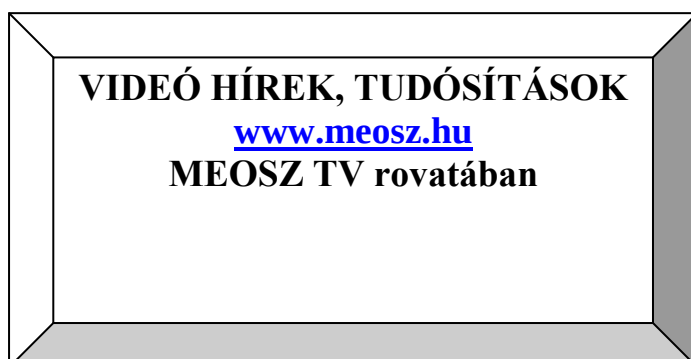
„Egyedül a Bem utcában nem lehet a villamosról akadálymentesen lehajtani a 2-es vonalán, mivel a PESA villamosok szintje mintegy 15-20 centivel magasabban van, mint a járdáé” – panaszolta lapunknak Jónás László, aki mozgássérültként csak kerekesszékkal tud közlekedni. „Mikor évekkkel ezelőtt átadták a 2-es villamos vonalát nagyon örültem, s ki is próbáltam az utazást az új járműveken. Azonban, amikor lehajtottam hazafelé utazva az említett megállóban, egy hatalmasat estem” – mesélte első, nem túlzottan kellemes élményét a jármű elhagyásáról.

villamos02_gs, „Következő nap felhívtam problémámmal az SZKT ügyfélszolgálatát, ahol udvariasan megköszönték a bejelentést” – mondta Jónás László, aki azóta többször is jelezte a veszélyes megállót az illetékeseknek, változtatás azonban az idei felújítás során sem történt. Hangsúlyozta, nem maga miatt aggódik, mert ő megúsza csonttörés nélkül, s az eset óta nagyon óvatosan száll le, hanem az idősekért, akiket komolyabb baj érhet egy ilyen eséssel, s tolokocsijuk sem olyan biztonságos. „Sok kerekesszékesnek mind a négy végtagja bénult, ők még a kezükkel sem tudják felfogni az esést” – hangsúlyozta Jónás.

A problémával kapcsolatban megkerestük a Szeged Pólus Fejlesztési Nonprofit Kft-t, a projekt kivitelezőjét. „Nem akadálymentes megállóhely, mivel alacsony peronos. Ennek oka az, hogy mikor pótlóbuszok járnak, akkor azok nem tudnának bekanyarodni a vasútállomás irányába, hanem fennakadnának a szegélyen. A közelben – száz méteren belül – az Indóház téren van egy akadálymentes megálló, így nem is tervezték a Bem utcába még egyet. További probléma, hogy ha harminc centiméter magas a peron, akkor a járdát is magasítani kellene, de ez utóbbinál figyelembe kell venni, hogy az ott lévő óvodánál búvóablakok és pince van, így megoldhatatlan feladat” – nyilatkozta lapunknak Nemes Szilvia, a Szeged Pólus Fejlesztési Nonprofit Kft. kommunikációs főmunkatársa.

Hozzátette, a SZEGEDma megkeresése után kérték az SZKT-t, hogy külön hívják fel a figyelmet: a Bem utcai megállóhely nem akadálymentesített, használják helyette az Indóház teret.

forrás: szegedma.hu

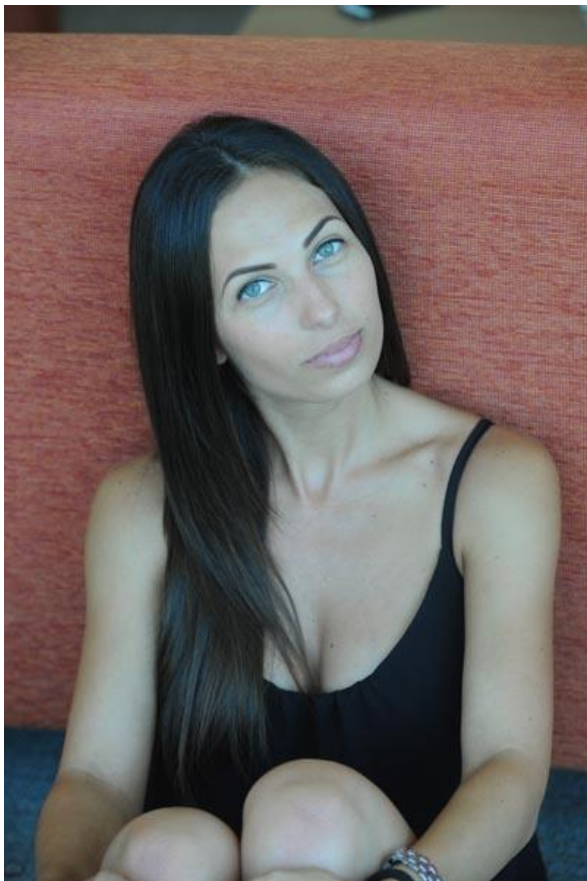

A MEOSZ tagegyesületei és partnerei információi
--- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---

-HÍREK-

A politika és a divat vonzásában a siket szépségkirálynő

Szeged - A politikában és a szépségiparban is el tudja képzelni jövőjét Szabadi Diána. A Magyarországi Siketek Szépe verseny tavalyi első helyezettjét Kínába hívják arcmodellnek - egy producer a magyar Angelina Jolie-t látja benne. A 23 éves szépség polgárőrként a nemzetközi jelnyelvet is felhasználva segít kommunikálni a migránsok és a hatóság között a gyálaréti ártéri erdőkben.

Hogyan kerül a Magyarországi Siketek Szépe verseny tavalyi első helyezettje a gyálaréti ártéri erdőbe a migránsok közé?

– Szeretem Szegedet, fontosnak tartom a város biztonságát, és szeretek segíteni az embereknek. Nem tudok tétlenül ülni, ezért is csatlakoztam egy éve a polgárőrséghez. Siketként megtanultam a nemzetközi jelnyelvet, gondoltam, hátha érkeznek halláskárosult emberek is illegálisan Magyarországra, ezért felajánlottam segítségemet a helyi polgárőröknek a határsértőkkel való kommunikációban. Angolul is tanulgatok, meg tudom értetni magam a határsértőkkel. Éppen egy hónapja érkezett egy hallássérült migráns család Szegedre, a rendőrök megpróbálták beszélni velük, de ők csak a hallókészüléküket mutogatták. Nagyon elcsodálkoztak és örültek neki, hogy valaki megértette őket, és el tudta mondani, mi a gondjuk. Mivel civil ruhában megyünk közénk, azt hiszik, hogy taxisok

vagyunk. Először távolságtartók, és úgy gondolják, hogy a magyar rendőrök is ki akarják rabolni őket: sokat kell beszélni hozzájuk, hogy elnyerjem a bizalmukat. Igencsak érdekes dolgokat mondanak Magyarországról: nálunk a legfinomabb a fű, csendes és békés ország vagyunk, ahol szívesen maradnának, de mégis Németország és Svédország a célállomásuk. Vállalja az arcát

– Mi vonzotta a szépségversenyekben?

– Nem a tavalyi volt az első versenyem, ami után a nagyothallók nemzetközi szépségversenyén indulhattam el Prágában. Fürdőruhában, kedvenc ruhában és estélyiben kellett megmutatnunk magunkat, és egy szerepet is el kellett játszanunk: én bűvészkedtem. Nem nyertem, de jó volt képviselni az országot. Kislánykorom óta hobbim a szépségipar. Szeretek fotózkodni, ruhákat bemutatni, foglalkozom stílustanácsadással, sminkeléssel, a barátnőim és modelljeim frizuráját is sokszor én készítem el, és tisztában vagyok az aktuális divattrenddel is.

A nagy amerikai szépségversenyeken részt vevőknek komoly politikai ambíciójuk van. Ezalól ön sem kivétel.

– A Község a Társadalmi Igazságosságért Néppárt elnöke, Szili Katalin látott tavaly egy velem készített riportot a tévében. Egy ismerősömön keresztül keresett meg, hiszen siket lévén én nem tudok telefonálni. Nagyon meglepődtünk a hívásán, és hogy felkért a párt egyik önkormányzati képviselőjelöltjének Szegeden. Szeretek új dolgokat kipróbálni és új embereket megismerni – ezért elvállaltam a jelöltséget. Sajnos nem sikerült bejutni a közgyűlésbe, ahol a fogyatékossgal élőkért tudtam volna harcolni. Volt már Szegednek mozgáskorlátozott képviselője, így én sem mondtam még le a politikai szerepvállalásról. Pontosan tudom, milyen nehéz például egy hallássérültnek álláshoz jutni: mindenhol telefonálni kell, de mi ezt nem tudjuk megtenni. Sok fogyatékkal élő szégyelli az állapotát: helyettük is vállalom az arcomat. Szili Katalinnal a mai napig tartom a kapcsolatot, az ajánlószelvények gyűjtésekor sok pozitív visszajelzést kaptam, nem ment el a kedvem a politikától.

A szegedi Angelina

– A szépségiparban hogyan látja a jövőjét?

– Kínából keresett meg egy komoly ügynökség, ősszel megyek ki a menedzseremmel Ázsiába. Az ügynökség szerint az arcommal sok multinacionális cég szépségápolási termékét lehetne reklámozni. Budapesten most fejezték be az új Tom Hanks-film forgatását, a menedzserem dolgozott benne, az egyik producer az arcomat Angelina Jolie-éhoz hasonlította.

Mennyire volt nehéz elfogadni a halláskárosodását kislányként és most fiatal nőként?

– Kiskoromban állandóan kivettem a hallókészülékemet. Nagyon zavart, nem is értettem, miért van szükségem rá, sokszor eldugtam olyan helyre, hogy még véletlenül se találja meg anyukám. Inkább az zavart, hogy nehezen tudtam beszélni az emberekkel, csak akkor értettem őket, ha velem szemben voltak. 12 évesen kezdtem megbarátkozni az állapotommal, de még akkor is csak egy hallókészüléket használtam. A legjobb barátnőm pirított rám: ha nem

teszem be a másikat is, megszakítja velem a kapcsolatot. Ezzel akart segíteni, hogy könnyebb legyen az életem. Pár év kellett, amíg hozzászoktam az állandó viseléséhez, de valóban sokkal jobb lett az életem tőle. Nem vagyok teljesen siket, ettől függetlenül én sem maradtam ki az általános iskolai csúfolódásokból. De nem voltam kétségbeesve, ráadásul a kezűgyességem, az ízérzésem és a megérzéseim sokkal jobbak, mint a hallóké.

– Mennyire nehéz érvényesülnie egy fogyatékkal élőknek Magyarországon?

– Említettem, hogy a telefonálás miatt rengeteg munkakörben nem tudják alkalmazni őket. Nehéz olyan munkát találni, amiben nem kell beszélni, és velük sem kell senkinek kommunikálnia. Pedig szeretnének dolgozni. Talán a pénztárosi munkában tudnának nagyobb számban a legjobban érvényesülni.

– Mennyire ostromolnak egy szépségkirálynőt a férfiak?

– Tartós kapcsolatban élek, ettől függetlenül szeretek ismerkedni, de az ajánlataikat visszautasítom. Sokan szeretnének randizni velem, de úgy érzem, hogy a többség csak ki akar használni. Nem szeretem a szélhámosokat.

– Mit szeret csinálni szabadidejében?

– Háziasszonynak lenni, sétálni és a barátaimmal találkozni. És persze ruhákat vásárolni. Imádok főzni, strandolni, és konditerembe is járok. Aki cigarettázik, azt próbálom meggyőzni arról, hogy szokjon le a dohányzásról. Életmódtanácsokat adok túlsúlyos embereknek, a jövőben szeretnék egy szépséggel, divattal és egészséges életmóddal kapcsolatos vállalkozást létrehozni.

forrás: Mozgássérültek Mezőkövesdi Egyesülete

-MUNKAAJÁNLATOK-

•Nemzetközi ügyfélszolgálati munkatárs

Jelige: "NEMZ"

Egy nemzetközi cég ügyfélszolgálatára keresünk munkatársakat Budapest XIV. kerületi munkahelyre.

Ha nem jelent gondot számodra egy ügyfélszolgálati rendszer kezelése számítógépen, ha szívesen beszélsz nemcsak magyarul, hanem német és/vagy angol nyelven is, akkor tudunk egy pörgős, és akadálymentes munkahelyet számodra.

A feladatod:

- bejövő nemzetközi telefonhívások fogadása,
- az ügyfelek kérdéseinek megválaszolása, intézése, adminisztrációja,
- mindez szóban és írásban egyaránt.

Elvárások:

- angol és/vagy német nyelvtudás
- szóbeli és írásbeli kommunikáció
- nyitottság új ismeretek elsajátítására

- felhasználó szintű számítógépes ismeretek (levelező programok használat, CRM rendszer használata betanulás után)

Kérlek, csak akkor jelentkezz erre a feladatra, ha biztos vagy nyelvtudásodban, mert ehhez a munkához ez elengedhetetlen.

Az otthoni munkavégzés ennél a munkakörnél nem megoldható.

Várjuk jelentkezésedet!

Jelentkezési határidő: 2015. augusztus 5.

Akadálymentes-e a munkahely: igen

Munkaidő kezdete és vége: 8:00 -17:00

Munkaszerződés típusa: határozatlan idejű 3 hónap próbaidővel

Kiválasztás, felvétel menete, módja: szóbeli interjú, telefonos és írásbeli teszt

Bruttó Fizetés, munkabér: versenyképes fizetés és juttatáscsomag

Munkavégzés helye: 1146 Budapest

Szükséges végzettség: érettségi

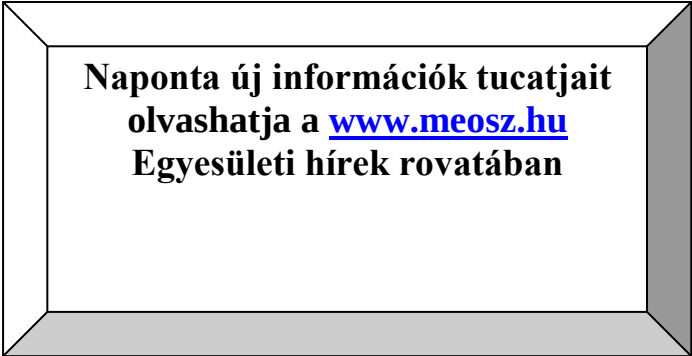
Kívánt munkavállalók pontos létszáma: 4

Jelentkezni a MEOSZ Álláskulcs Munkaerőpiaci Szolgáltató Irodájánál lehet "NEMZ" jeligével. Jelentkezését az allas@meosz.hu e-mail címre küldje. (Jelentkezésének továbbküldési feltétele díjtalan együttműködési megállapodásunk aláírása, melyet jelentkezése esetén e-mailen küldünk meg címére.)

Ha még nem regisztrált álláskeresőnk itt regisztrálhat. Csak regisztrált álláskeresőink jelentkezését tudjuk továbbítani!

Jelentkezési határidő: 2015 augusztus 5.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

**Naponta új információk tucatjait
olvashatja a www.meosz.hu
Egyesületi hírek rovatában**